

ת"פ 19130/12/21 - מדינת ישראל, ע"י פרקליטות מחוז חיפה נגד עודי טאלב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19130-12-21 מדינת ישראל נ' טאלב (עציר) 20 יולי 2022

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשם:

עודי טאלב

ע"י ב"כ עוה"ד יוסף שלבי

גזר דין

1. הנאשם שלפניי הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע העבירות הבאות: עבירות בנשק (נשיאה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק, וכן כניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בדבר העונש שייגזר על הנאשם. הנאשם אשר כפר תחילה בעובדות כתב האישום שהוגש כנגדו, חזר בו במסגרת הסדר הטיעון מכפירתו, והודה בעובדות כתב האישום המתוקן. זאת לאחר שנשמעו מקצת מן הראיות.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, שעיקרן יפורט להלן, הנאשם הוא תושב ג'נין שברשות הפלסטינית, והוא אינו מורשה כניסה לישראל. ביום 26.11.2021, בסמוך לשעה 20:00, בשכונת אלקואס באום אל פאחם, הנאשם שהה ברכב מסוג יונדאי (להלן: "**הרכב**") יחד עם ארבעה נוספים שזהותם אינה ידועה למאשימה. זאת כשהנאשם נושא בתוך גרב בכיס מעילו, אקדח חצי אוטומטי FN תוצרת בלגיה, מודל HP-35 קליבר 9 מ"מ פאראבלום, ובתוכו מחסנית מתאימה ובה 5 כדורים בקוטר 9 מ"מ (האקדח, המחסנית והכדורים - להלן יחד: "**הנשק**"). זאת עשה הנאשם בלא רשות על פי דין, וכשהוא שוהה בישראל ללא היתר.

נטען, כי האקדח הוא כלי נשק אשר סוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם; המחסנית והכדורים הם

אביזר ותחמושת לכלי נשק.

4. סמוך לרכב עמד אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, ושוחח עם נהג הרכב. השוטרים מוחמד חריב (להלן: "השוטר מוחמד") וסתיו בן שמעון (להלן: "השוטר סתיו"), שביצעו אותה העת פעילות אכיפת קורונה נגד עסקים, ניגשו אל הרכב והחלו לשוחח עם האדם שעמד סמוך לרכב. בשלב זה, הנאשם אשר ישב במושב האחורי ברכב, יצא מהרכב כשהוא נושא את הנשק במעיל שעל גופו, והחל להימלט בריצה לכיוון גדר המערכת הנמצאת סמוך למקום.

5. השוטר מוחמד רדף אחרי הנאשם תוך שהוא צועק לו מספר פעמים "עצור, משטרה". הנאשם לא שעה לקריאות השוטר מוחמד, והמשיך בהימלטות, בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

6. לאחר מרדף אשר נמשך לאורך עשרות מטרים, הנאשם נפל. השוטר מוחמד הודיע לו על מעצרו והתיישב עליו כדי למנוע הימלטותו ועל מנת לאזק את הנאשם. הנאשם הצליח להשתחרר מאחיזת השוטר מוחמד, והחל ללכת לכיוון הגדר כשהוא גורר אחריו את השוטר מוחמד אשר הצליח לאחוז בגוף הנאשם בניסיון לעצרו. השוטר מוחמד הצליח להפיל את הנאשם לאחר מספר מטרים. הנאשם הצליח לקום פעם נוספת והמשיך לגרור את השוטר מוחמד. בהמשך, הנאשם התכופף והרים אבן גדולה. במהלך המאבק עם השוטר מוחמד, האבן פגעה בכתפו ובידו השמאלית של השוטר. זאת עשה הנאשם בכוונה להפריע לשוטר מוחמד כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

7. השוטר מוחמד שלף מכשיר טייזר, וצעק לנאשם כי יניח את האבן או שהוא ישתמש בטייזר. משהנאשם לא שעה לבקשה, ובמטרה למנוע תקיפתו על ידי הנאשם, השוטר מוחמד השתמש בטייזר על גופו של הנאשם. הנאשם השליך את האבן, וניסה למשוך מהשוטר מוחמד את מכשיר הקשר שברשותו ללא הצלחה. הנאשם ניסה להימלט פעם נוספת. השוטר מוחמד אחז בכתפו של הנאשם ובמעילו, בעוד הנאשם מתנגד ונאבק בו. במהלך המאבק הסיר הנאשם מעל גופו את המעיל, ובו הנשק, השליך אותו על הרצפה וניסה להימלט מהשוטר מוחמד. זאת עשה הנאשם בכוונה להפריע לשוטר מוחמד כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך. בשלב זה הגיעו למקום השוטרת סתיו והשוטר אמיר כעביה, שסייעו לשוטר מוחמד בניסיון להשתלט על הנאשם, אך הנאשם המשיך להתנגד למעצרו, בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק או להכשילם בכך.

טיעוני הצדדים לעונש

8. בדיון שהתקיים לפניי ביום 1.6.2022, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. המאשימה הגישה טיעונים בכתב. הסנגור הגיש אסופת מסמכים רפואיים אשר נטען כי הם נוגעים למצבו הרפואי של הנאשם ושל אם הנאשם. עוד במסגרת הראיות לעונש, העיד אבי הנאשם.

9. בטיעוניה בכתב, טענה המאשימה כי הנאשם הורשע בביצוע שלוש עבירות, אך הן חלק מתכנית עבריינית אחת, שמתקיים ביניהן קשר הדוק, ולכן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין ביצוע כל העבירות.

10. בהמשך טיעוניה, המאשימה עמדה על כי תופעת החזקת הנשק הבלתי חוקי הפכה למכת מדינה. לטענתה, על בית המשפט החובה להילחם בתופעה, באמצעות השתת ענישה מחמירה שתעביר מסר תקיף בדבר הסלידה מביצוע עבירות כגון דא. עוד נטען, כי עבירות האלימות המבוצעות באמצעות נשק ואשר רבו בשנים האחרונות, נגזרות באופן ישיר מהחזקה של נשק בלתי חוקי. המאשימה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון בדבר מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק, וכן הפנתה לתיקון 140 לחוק, הקובע עונש מזערי בעבירות נשק. בעניין אחרון זה, המאשימה הדגישה כי התיקון אינו חל בענייננו, אך הוא משקף את יחס החברה לעבירות אלו ואת רצון המחוקק להביא להחמרת הענישה בעבירות נשק.

11. בענייננו, כך לטענת המאשימה, קיימות נסיבות מחמירות במעשיו של הנאשם שהחזיק את הנשק בגרב בכיס מעילו, שעה שהאקדח טעון, וכשכל הנסיבות בנוגע לאופן בו הושג הנשק ולשם מה נותרו בערפל. עוד נטען כי חלקו של הנאשם מוחלט. אמנם היו אנשים נוספים ברכב, אך לא ידוע האם הם היו מודעים להימצאות הנשק והאם הם חלק מן התכנית העבריינית. המאשימה גם עמדה על הנזק שצפוי היה להיגרם לו היה נעשה שימוש בנשק. בהמשך טיעוניה, המאשימה הפנתה לשורה של פסקי דין על מנת ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נשק. עוד עמדה המאשימה על כי הנאשם נכנס לישראל ושהה בה שלא כחוק ולא לצרכי פרנסה, אלא לשם ביצוע עבירה פלילית. בעניין העבירה של הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, ציינה המאשימה כי מדובר בעבירה שבצידה עונש מזערי של מאסר בן שבועיים, ובענייננו מעשי הנאשם הם ברף הגבוה של העבירה. בהתאם, המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש בטווח של 32 עד 54 חודשי מאסר בפועל. בשים לב להודאת הנאשם ולכך שהוא נעדר עבר פלילי, המאשימה סבורה כי יש למקם את עונשו בחלק התחתון של המתחם, ובנוסף יש לגזור עליו מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, וכן קנס.

12. הסנגור טען בכל הנוגע לעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, כי "לא מדובר בשווה בלתי חוקי קלאסי", אלא כי מקום ביצוע העבירה נמצא ממש בסמוך לגבול, והדבר מהווה נסיבה לקולא. גם אחד מן השוטרים העיד בעניין מקום ביצוע העבירה. בנוסף, יחד עם הנאשם שהו אנשים נוספים. זהותו של אחד מהם לכל הפחות ידועה למשטרה, אך אנשים אלו לא נחקרו או אותרו. בנוגע לעבירת הנשק, נטען כי מדובר בנשיאה רגעית, למשך זמן ומרחק קצרים. הסנגור סבור כי מתחם העונש לו עתרה המאשימה מופרך ואינו מתיישב עם מדיניות הענישה הנוהגת, וכי במרבית מפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה נגזרו עונשים הנעים בין 18 ל- 24 חודשי מאסר, בעוד המאשימה עתרה ל"מתחם של 32 עד 52 חודשים". הסנגור הפנה אף הוא לשורה של פסקי דין על מנת ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת.

13. הסנגור טען עוד, כי יש להתייחס לנאשם כאל מי שהודה בהזדמנות הראשונה (נחקרו שני שוטרים שלא

היו דומיננטיים במעצר הנאשם). עוד נטען כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו, נוטל אחריות ומתחייב כי הדברים לא יחזרו על עצמם. הנאשם ניהל קודם המעשים מושא עניינו, אורח חיים נורמטיבי. הוא צעיר, רווק, נעדר עבר פלילי, ובכוונתו לפתוח דף חדש בחייו. כמו כן, נטען כי הנאשם סובל מסכרת נעורים, כי הוא נוטל טיפול תרופתי, וכי מצבו הרפואי החמיר ואף נפגעה ראייתו. בעניין זה הוגשה כאמור אסופת מסמכים רפואיים. עוד נטען, כי אמו של הנאשם סובלת ממספר מחלות וכי היא מרותקת למיטתה. בכל הנוגע למחלת הסכרת, נטען כי היא השפיעה על התנהגות הנאשם בכל הקשור לנסיבות מעצרו ולהתנהלותו אל מול השוטרים.

14. בשים לב לטענותיו אלו, סבור הסנגור כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 לבין 18 חודשי מאסר, וכי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם. המשיך הסנגור וטען, כי חוויית המעצר מאוד קשה עבור הנאשם, גם לאור מצבו וגם לאור מצבה הבריאותי של אמו, וביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם.

דברי הנאשם

15. אלו הם דברי הנאשם, כפי שנרשמו בפרוטוקול הדיון: "אני מתנצל על כל מה שקרה. לגבי הסכרת הייתי אמור לעבור ניתוח מזה 3 חודשים ועד היום זה לא קרה. אני מתחרט על מה שעשיתי, אני נמצא בין 4 קירות, יוצא שעה בבוקר ושעה בערב ומאוד קשה לי במצב הזה. כבר 6 חודשים שלא ראיתי את אמא שלי וזה כשלעצמו עונש כבד".

דין והכרעה

16. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

משנקבע מתחם העונש ההולם, יאתר בית המשפט את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

17. הנאשם הודה בביצוע שלוש עבירות אשר כולן נעברו ברצף, בזו אחר זו. העבירות שזורות האחת בשנייה; מקיימות ביניהן קשר הדוק, והן חלק מאותה מסכת עבריינית. לפיכך, עסקינן "באירוע אחד", בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, כפי הנטען אף מפי המאשימה. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות דלעיל על ידי הנאשם, וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו.

18. החמורה מבין העבירות בהן הורשע הנאשם, היא עבירת הנשק. בעבירות כגון דא גלומה פגיעה לא מבוטלת בערכים חברתיים ראשונים במעלה, בראשם שמירה על ערך החיים והגנה על ביטחון הציבור ושלומם. בעצם נשיאת האקדח, וודאי בהיותו טעון במחסנית מתאימה ובתוכה כדורים, טמונה סכנה של ממש שמא יארע בו שימוש אשר יגרום לנזק רב. יכול וייגרם נזק לרכוש; יכול וייגרם נזק חמור מכך - נזק לגוף, עד כדי קיפוח חיים. ודוק, אין הכרח כי השימוש יעשה על ידי מי אשר נושא את הנשק (הוא הנאשם העומד לפני בית המשפט). אפשר ויהא זה אדם אחר, בזמן אחר ובמקום אחר.

בענייננו, הנשק היה מוסלק בתוך גרב, וזו הייתה מצויה בכיס מעילו של הנאשם. בכתב האישום המתוקן והמפורט, אין כל אזכור לכך שהנאשם הוציא את הנשק או כי נערך ניסיון כלשהו לעשות כן, על מנת לבצע שימוש בנשק. על פי העובדות המנויות שם, במהלך המאבק עם השוטר מוחמד, הנאשם הסיר מעליו את המעיל (כשבמעיל מצוי כאמור הנשק), השליך אותו על הרצפה וניסה להימלט, בכוונה להפריע לשוטר במלאכתו.

ואם עסקינן בהפרעה לפעילות השוטרים, הרי שבכתב האישום המתוקן מפורט באריכות כיצד הנאשם ניסה להימלט מידי השוטרים פעם אחר פעם, גם לאחר מאבק פיזי ושימוש בטייזר, ועד אשר נדרשה מעורבותם של שלושה שוטרים גם יחד על מנת לעצור את הנאשם. בעצם ההפרעה לשוטרים מלבצע מלאכתם נאמנה, נפגעו באופן ממשי הסדר הציבורי והיכולת לאכוף את הדין כדבעי. בנוסף, מעשיו אלו של הנאשם בוצעו כשהוא שוהה בישראל בניגוד לדין. ככלל, בשהייה בלתי חוקית בישראל גלום פוטנציאל לסיכון בטחוני, ופגיעה בשלום הציבור ובטחונו.

19. בית המשפט העליון עמד לא פעם על החומרה שבעבירות הנשק ועל הצורך בהחמרת הענישה כלפי מי שמבצע עבירות כגון דא. ראו על כך בפסק הדין שניתן בעת האחרונה בע"פ 1695/22 **מדינת ישראל נ' גנאים**, פסקה 11 (29.3.2022), כי: **"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שיש לעבירות נשק, אשר הפכו זה מכבר למכת מדינה, ושמאיימות באופן ממשי על שלום הציבור ועל ביטחונו..."**, וכן בהמשך אותה פסקה, כי: **"משכך, ניכרת בפסיקה מגמה עקבית של החמרה בענישה הנוהגת כלפי מבצעי עבירות נשק, במטרה לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען..."**.

20. על הצורך במאבק עיקש בעבירות נשק, באמצעות ענישה מרתיעה, מחמירה ומשמעותית, ראו גם דבריו של כב' השופט י' אלרון בע"פ 4439/19 **מדינת ישראל נ' סובח**, פסקאות 16-17 (5.11.2019), שם נאמר:

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

...

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך.

הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עוינים ובכללם גורמי טרור.

נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים".

21. נזכיר גם את ע"פ 2564/19 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.7.2019) (להלן: "עניין אזברגה"), שם נקבע כי:

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית. ... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי ...".

22. כאמור לעיל, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו **למדיניות הענישה הנוהגת**. זו, בכל הנוגע לעבירות הנשק, וכמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתת ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי מבצעי עבירות אלה, תוך שמנעד הענישה רחב. כל אחד מן הצדדים הפנה לשורה של פסקי דין בנוגע לעבירות נשק, אשר יש בהם לטענתו לתמוך בעמדתו.

אפנה להלן לסקירה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקי הדין

אליהם הפנו באי כוח הצדדים.

23. ע"פ 4290/21 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 545/20 **פלויני נ' מדינת ישראל** (3.5.2021) - המערער נהג ברכב כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי מסוג חילוואן קוטר 9 מ"מ, טעון במחסנית ריקה תואמת, וכן מוביל, נושא ומחזיק 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי על פי הודאתו, בעבירות נשק (במעמד הכרעת הדין, הוסכם שהאקדח לא היה תקין וכי לא ניתן היה לבצע בו ירי במועד תפיסתו). בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 7177/20 **כנעאן נ' מדינת ישראל** (27.1.2021) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. על פי המתואר, המערער יצא מפתח בית שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח, ובחלוף מספר דקות המערער פרק את האקדח והעבירו לנאשם מס' 2 בכתב האישום. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (22.11.2020) - התקבל ערעור המדינה הן בנוגע למתחם העונש שנקבע והן בנוגע לגזר הדין בהקשר עם עבירות נשק בנוגע לשני מעורבים אשר הורשעו בעבירה של החזקה, נשיאה והובלה של נשק (אקדח). נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל למעורב הראשון. בעוד שלמעורב השני, אשר יזם את עסקת הנשק ומי שהנשק היה מיועד לשימוש, נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. על כל אחד מהמעורבים הושת העונש ברף התחתון של המתחם, וזאת בשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

עניין **אזברגה** - המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק (אקדח קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת) ודינו נגזר ל- 16 חודשי מאסר בפועל יחד עם מאסרים על תנאי. מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי נע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8.3.2017) - בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב אשר הורשע בעבירה של החזקת ונשיאת נשק (תת מקלע מאולתר ומחסנית), באופן שהעונש יעמוד על 18 חודשי מאסר בפועל, חלף 12 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו. באותו עניין נקבע בבית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם שנע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 3877/16 ג'באלי נ' **מדינת ישראל** (17.11.2016) - נדחה ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער בגין נשיאת נשק (אקדח מסוג "גלוק" טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים). בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 34 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. יוער כי המערער נשא עמו ברכב את האקדח כשהוא נוסע למקום מפגש אשר נועד ליישוב סכסוך בין אחרים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 26549-09-21 **מדינת ישראל נ' עואלי** (12.4.2022) - הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות נשק (נשיאה והובלה) ובהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. דובר באקדח חצי אוטומטי מסוג FN בקוטר 9 מ"מ טעון במחסנית ובה עשרה כדורים, אשר היה מוסתר מתחת לבגדי הנאשם. בגזר דינו של הח"מ נקבע מתחם עונש הנע בין 14 לבין 38 חודשי מאסר, והושת על הנאשם עונש מאסר בפועל של 25 חודשים, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 45561-07-21 **מדינת ישראל נ' טחימר** (17.3.2022) - הנאשמים הורשעו לאחר הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 1; סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה) - הנאשם 2, וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - שני הנאשמים. דובר באקדח חצי אוטומט D.D.G ומחסנית ריקה המתאימה לאקדח. בגזר הדין של הח"מ ובכל הנוגע לנאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 14 ל- 38 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, ובכל הנוגע לנאשם 2, נקבע מתחם הנע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. לבסוף, נגזרו על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל של 22 חודשים לצד עונשים נלווים, ועל הנאשם 2 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 43009-08-20 **מדינת ישראל נ' אבו גאמע** (21.11.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת והובלת נשק (אקדח 9 מ"מ מ"מ תוצרת FN ובו מחסנית ריקה, ו- 7 כדורי תחמושת 9 מ"מ), וכן בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, וכן עונש מאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 9396-03-21 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (5.10.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות נשק (הובלה) - אקדח מסוג "ברטה" בקוטר 9 מ"מ, בתוכו מחסנית תואמת ובה 8 כדורים בקוטר 9 מ"מ, וכדור נוסף טעון בקנה האקדח. בגזר הדין של הח"מ, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, ונגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של 13 חודשים, לצד עונשים נלווים.

משתמה סקירת הפסיקה ממנה מצאתי כי יש להקיש לעניינינו, אעבור לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

24. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת לסוג הנשק מושא עניינו - אקדח. עוד יש להביא בחשבון כי בעת שהנאשם נשא את האקדח על גופו, הייתה בתוכו מחסנית ובה 5 כדורים. נסיבות נשיאת הנשק לא הובררו עד תום. על פי כתב האישום המתוקן, יחד עם הנאשם שהו ברכב 4 אנשים נוספים, ובסמוך לרכב עמד אדם אשר שוחח עם הנהג. זהותם של כל האחרים אינה ידועה למאשימה. כתב האישום המתוקן אינו כולל רקע לביצוע העבירות, דוגמת סיבת השהות ברכב, סכסוך שקיים לנאשם עם מאן דהוא, ועוד. כמו כן, על פי העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, במהלך האירוע כולו הנשק נותר מוסלק בתוך גרב במעילו של הנאשם. כך גם שעה שהנאשם השיל מעליו את המעיל והשליך אותו על הרצפה. כתב האישום אינו כולל כל אזכור, ולו ברמז, כי הנאשם ניסה לערוך שימוש בנשק במהלך האירוע. בהתאם, לא מומש פוטנציאל הנזק הרב לפגיעה ברכוש או בגוף.

בצד זאת, העובדה כי האקדח היה טעון במחסנית ובכדורים מעלה באחת את המסוכנות הגלומה ממילא בנשיאתו בלא פיקוח על ידי הרשויות, שמא יעשה בו שימוש בטווח הזמן הקרוב. עבירה של נשיאת נשק יכול ותהווה אחת מחוליות השרשרת, שאחרונת החוליות בה תגרום לנזק רב עד כדי קטילת חיים. אפשר והדבר יארע תוך שימוש מכוון בנשק במטרה לקפח חיי אדם או תוך שימוש בנשק למטרה אחרת, בין אם על ידי הנאשם ובין אם על ידי אדם אחר אשר לא יהסס להשתמש בנשק.

25. מעשיו של הנאשם לא תמו בנשיאת הנשק, אלא הוא התנגד למעצרו, ועשה כל שלל ידו על מנת להפריע לשוטרים במילוי תפקידם, ובמטרה להימלט מידיהם. בכתב האישום המתוקן מתואר בפרוטרוט כיצד הנאשם לא שעה לקריאותיו של השוטר מוחמד כי יעצור. גם כשהנאשם נפל ארצה והשוטר מוחמד רצה לאזוק אותו, הצליח הנאשם להשתחרר מאחיזת השוטר והמשיך ללכת, תוך שהוא גורר אחריו את השוטר מוחמד שאחז בגופו. אם בכך לא די, הרי שגם לאחר שהשוטר מוחמד הפיל את הנאשם על הרצפה, הצליח הנאשם לקום פעם נוספת והמשיך לגרור את השוטר מוחמד. הנאשם אף הרהיב עוז והרים אבן גדולה מהרצפה אשר פגעה בכתף וביד שמאל של השוטר. הנאשם לא שעה לבקשת השוטר מוחמד כי יניח את האבן, אחרת ישתמש בטייזר, והשוטר אכן ערך שימוש בטייזר. בסופו של דבר, שלושה שוטרים השכיבו את הנאשם על הרצפה, כשהוא ממשיך להתנגד למעצרו. בנוסף, שהייתו הבלתי חוקית של הנאשם בישראל מהווה עבירה כשלעצמה, ומוסיפה נופך של חומרה לאירוע.

26. על רקע נסיבות ביצוע העבירות, הערכים החברתיים אשר נפגעו ומידת הפגיעה בהם, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נמצא **בטווח שבין 16 לבין 40 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

27. לא מצאתי כי מתקיימים בעניינו שיקולים המצדיקים לסטות ממתחם העונש שנקבע זה עתה, בין אם לחומרה ובין אם לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערכים המוגנים שנפגעו, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים ואינו מצדיק אף הוא סטייה מהמתחם.

אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לנאשם בגבולות מתחם העונש ההולם. בכגון דא, יש להתחשב
בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

העונש המתאים לנאשם

28. משקל נכבד בהקשר זה יש ליתן להודאתו של הנאשם במיוחד לו בכתב האישום המתוקן. ההודאה
באה אמנם רק לאחר שהחל שלב הראיות במשפטו של הנאשם, אך הדבר ארע בתחילתו של שלב זה,
לאחר ישיבת הוכחות אחת במהלכה העידו שני עדי תביעה. בכך נחסך זמן שיפוטי יקר. נתתי דעתי אף
לדברי החרטה של הנאשם אשר התרשמתי מאמיתותם ומכנותם.

עוד ולקולא יש להביא בחשבון את גילו הצעיר באופן יחסי של הנאשם, אשר בעת ביצוע המעשים
מושא ענייננו היה בן 27 שנים לערך, ואת העובדה כי לא רשומות לחובתו הרשעות בפלילים, וכי זוהי
למעשה הסתבכותו הראשונה עם החוק.

29. משקל לא מבוטל יש ליתן גם למצבו הרפואי של הנאשם אשר כפי טענתו סובל מסכרת נעורים אשר
אף פגעה בראייתו, ואשר תיעוד רפואי בדבר המצב הרפואי הונח לפניי (ט/1).

בנוסף, האזנתי לדברי אבי הנאשם כי הוא גידל וחינך את ילדיו ללכת בדרך הישר, ולא לפגוע באחר; כי
הנאשם "לא נגד מדינת ישראל"; כי הנאשם לעיתים אינו שולט בעצמו מחמת תחלואיו, וכן לבקשת האב
לנהוג בנאשם בחמלה ולאפשר גם לאם, הסובלת ממחלת הפרקינסון והמרותקת לכסא גלגלים, לראות
את הנאשם מחוץ לכתלי בית הסוהר.

30. צבר זה של שיקולים לקולא, לרבות העובדה כי הנשק נתפס (כפי עדות השוטרים לפניי), יש בו להטות
את הכף עד כדי העמדת עונשו של הנאשם סמוך מאוד לרף התחתון של המתחם. באמצעות ענישה של
מאסר מאחורי סורג ובריוח למשך מספר מאוד משמעותי של חודשים, בצירוף מאסר מותנה הצופה פני
עתיד וקנס, סבורני כי יוגשם עיקרון ההלימה, ובד בבד תושג הרתעת הרבים והרתעתו של הנאשם לבל
ישב לסורו. כולי תקווה כי בתום ריצוי מאסרו ישוב הנאשם אל דרך הישר, כפי שהעיד אביו כי חינוך את
ילדיו.

סוף דבר

31. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- **שמונה עשר (18) חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו החל ממעצרו ביום 26.11.2021.**

- שניים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק או אלימות מסוג פשע.
 - שישה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק או אלימות מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
 - שלושה (3) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה של כניסה לישראל בניגוד לחוק הכניסה לישראל.
 - קנס בסך של 2,500 ₪ אשר ישולם תוך 120 ימים מהיום.
- אשר לאופן תשלום הקנס שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
 - **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ב, 13 יולי 2022, בהעדר הצדדים.